

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

Emblematica Imago LIII. S. Simonis Pveri Crucifixi Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

53. *Parvule, quem dulci raptavit ad vbera tortor,
I nunc, cælesti nectare pelle sitim.*

EMBLEMATICA IMAGO LIII.

S. SIMONIS PVERI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS SIMON puerulus Tridentinus, Surius in Martio Martyr.
 trigesimo ætatis mense nondum comple-
 to, captus & raptus à ludæis est, vt victi-
 ma Paschalis immolaretur. Ergo in ipso
 Paschatis die à Rabbi Moyse nudatur vestibus, cir-
 cumciditur, crucifigitur, & stylis ferreis infantulus
 circumfoditur. Cum esset iam in extremis, & extre-
 mum spiritum emitteret, oculos in calum extulit,
 & mundam simul animam efflauit. Quem docebit Isai. 28. 9.
scientiam? & quem intelligere faciet auditum? ab lactatos
à lacte, auulsos ab vberibus. Crucis scientiã & intelli-
 gentiã SIMON ab vtero materno raptus instruitur &
 imbuitur, instruit & imbuit nos, vt mysteria pas-
 sionis CHRISTI, & simul resurrectionis expendamus.
 Prouidit nobis Deus de agnello isto Paschali,
 qui corde tactus, tangat & corda nostra, dicatque
 cum Augustino lib. 4. de Ciuitate Dei: *Considerate er-*
go diligenter ineffabilis viscera pietatis, perpendite immen-
sum & inuestigabile pondus diuinæ charitatis, quia in re-
bis humanis inuenire non poterat pietatis nostre redem-

*Sympathia
Christi, &
Simonis
Artificum
mystica
resurre-
ctionis.*

ptionis, Redemptor noster seipsum obtulit Patri pro
 hostiam in odorem suavitatis: sic ipse factus est Sacerdos
 & Sacrificium, ipse Redemptor, & pretium. Audite etiam
 reparationis nostrae mirabile sacramentum, audite etiam
 salutis nostrae opportunum & valde consilium. Tradidit se
 pro nobis ad mortem, mortificemus & nos eius amore
 nem in nobis terrena concupiscentia voluntatem.

CruX SIMONIS, CruX mystica
 resurrectionis.

Instrumen-
 tum artis
 bene vi-
 uendi.

PVeri suopte ingenio rudes indigent Cate-
 chismo, sed sapiens SIMON Ioannem Baptistam
 refert, in cuius elogium modulatus est Zacharias
 Luc. 1. 76. Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis, praebis enim
 te faciem Domini parare vias eius, ad dandam scientiam
 salutis plebi eius. Non tam ad discendam, quam
 dicendam scientiam infantulus crucem ascendit,
 qua tamquam ex cathedra mysticae resurrectionis
 mysterium declarat. Ergo in sancto Paschatis die
 cum puram efflaret animam, extulit in altum oculos,
 Coloss. 3. 2. & puer nos catechizans monuit: Si resurrectionem
 cum CHRISTO, quae sursum sunt querite, quae sursum
 sunt sapite, non quae super terram. Haec mystica mentis
 nostrae resurrectio fieri nequit, nisi crucem feramus
 pro CHRISTO, & simul cum CHRISTO, qui vel

sua resurrectione crucem in manu gestans describitur. Succurrit Augustinus lib. 2. de Diuin. inquit. cap. 4. *Quantò magis CHRISTO appropinquat affectu pietatis, tantò magis exterior homo corrumpitur: sed interior renouatur de die in diem, omnisque lux illa ingenij, quæ ad inferiora vrgebat, ad superiora conuertitur, & à terrenis quodammodo aufertur, vt magis magisque huic seculo moriatur, & vita eius abscondatur cum CHRISTO in Deo.*

CRUX SIMONIS, CRUX ægrotantis.

Cum pueri malè habent, ad charos sibi parentes lacrymantes oculos erigunt. Nouerat SIMON Patrem sursum in supernis esse, conuertitque lumina in cælum, quasi diceret, *Pater noster, qui es in cælis.* Nobilis conditio hæc est, qua ductus Rex Ezechias in ægitudine sua sursum oculos leuauit, dixitque: *Sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba.* Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum. Cum quis affigitur lecto, ingenui nobilisque pueri Patrem suum in cælis quærat, more Gerardi, qui cum esset in extremis, vt refert Bernardus Serm. 26. in Cantica, dicebat: *Quanta dignatio, Deum Patrem hominum esse! & quanta hominum gloria, Dei filios esse heredes!* Pertinet huc, quod refertur inter Apophthegmata Patrum. Cum nuntiaretur mors patris, nuntian-

ti respondit monachus, *Desine blasphemare, non pater immortalis est.* Oportet in doloris lecto Patrum summum inuocare, quem inuocauit, coluit & orauit CHRISTVS, cum in lecto crucis infirmatur. Hinc Gregorius p.3. Pastoral. cap.13. *Admirantur sunt ægri, quod pro nobis Patrem, quamuis diuinitate set equalis, adorauit.* Magna reuerentia Patris est, tunc maximè ostenditur, cum ab eo morbis puniatur homo, infirmitatibus castigatur, quemadmodum Serm.1. de Visitat. infirmor. decernit Augustinus simul monet ægotantem: *Disciplinam patris non abiicias fili. Nemo filius, quem non corripit pater. Sed si filii deficere à disciplina Domini, & ne fatigeris, dum argueris. Quem enim Deus corripit, flagellat, & quiescit in eo complacet sibi.* Adhuc puer erat Basilius, dum ægotaret, disciplinam non abiiciebat, sed manu paterna prouenire recognoscebat, ac proinde non molestè illam ferebat, nec fatigabatur longinquantè infirmitatis, sed grandæuus, & adhuc æger diuturna sua ægritudine iudicium Dei venerabatur, unde & Epist. 77. scribit, *Corporis imbecillitate impiorior, quam planè haud ignoratis, quanta mihi sit à pueritate ad istam vsque senectam vna mecum educata, merito iuxta iustum Dei iudicium, qui omnia sapienter disponit, castigans & erudiens. Castigatus & eruditus in eadem*

Prou. 3, 11.
Heb. 12, 6.
Excitatio
ægotantium
iii.

schola cum CHRISTO, qui didicit ex iis quæ passus est ^{Heb. 5, 8.}
 obedientiam. CHRISTVS quidem Doct̃or paruulorum
 est, & eos in laboribus & infirmitatibus suis orare
 docet, *Pater noster, qui es in calis, sanctificetur nomen* ^{Math. 6,}
tuum. Hunc ipse vocauit & inuocauit, cum esset in
 lecto crucis: *Pater, dimitte illis.* & rursus: *Pater, in* ^{Luc. 23,}
manus tuas commendo spiritum meum. Orauit Patrem, ^{34,}
 & inclinato capite emittens spiritum, ^{Luc. 23,} Genitorem ^{46.}
 suum adorauit.

• Leuamen laborantis & ægroantis. •

MOribus antiquis Ecclesiæ post sacri Baptisma- ^{Virtus sa-}
 tis susceptionem augustissimum Sacramen- ^{cræ Eū-}
 tum infantibus ministrabatur, cuius solemn- ^{charistiæ.}
 itudinis Cyprianus Serm. 5. de Lapsis, & Hugo Vi-
 ctorinus lib. 1. de Ecclesiast. Officiis cap. 20. memine-
 runt. Laudabilis tunc ille vsus, quando vel ipsa Ec-
 clesia suam agebat infantiam, sacrosanctisque vbe-
 ribus Eucharistiæ lactabatur & nutriebatur. Qua-
 lem in tenera ætate infantia & pueritia suæ erga se
 Deum experiebatur Ecclesia, talem seipsam erga in-
 fantes, puerosque aqua lustrali tinctos ostendebat &
 exhibebat. Consonat dictis præcius primæ & pri-
 mæ domus Ecclesiæ Salomon: *Sapientia adificauit* ^{Prou. 9, 1.}
sibi domum, excidit columnas septem. Immolauit victimas
suas,

Q99

suas,

suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Missas
cillas suas vt vocarent ad arcem, & ad mœnia ciuitatis
quis est paruulus, veniat ad me, & insipientibus locuta
Venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod
miscui vobis. Relinquitte infantiam, & viuite, & ambul
late per vias prudentie. Cesset igitur illa antiqua

Th. en. 3, 4. mentatio : Paruuli petierunt panem, & non erat
frangeret eis. Paruuli nunc sub Patris disciplina

Matth. 6, 12. stentes panem petunt : Panem nostrum quotidianum
nobis hodie. Frangit illis panem gloriosa Patris

Matth. 26, 17. pientia, quæ & pueris suis ait : Accipite, & comedite
Accipit, & comedit mysticus Dei Simon, & ait

Psal. 12, 4. beranti Patri : Virga tua & baculus tuus ipsa me con
lata sunt. Parasti in conspectu meo mensam aduersus

viaticum. qui tribulant me. Hæc mensa laborum & dolorum
uamen est, & in extremo agone Viaticum pro re
dio adhibetur, cum homo nudus in terram reuer
tens reperascit.

Prodeat in publicum paruum speculum GR
LIELMI pueri, in quo splendet imago ferentis
nem & morbum.